

Co jedí europoslanci?

KULINÁŘSKÉ PUTOVÁNÍ EVROPSKÝM PARLAMENTEM

O tom, jak šikovně se o své žaludky na svém pracovišti dokážou postarat čeští poslanci, už bylo napsáno mnohé. Jak ale hasí žízeň a zahánějí hlad členové Evropského parlamentu ve Štrasburku? Nahlédneme do jeho občerstvovacích a stravovacích zařízení.

Evropský parlament (EP) v současnosti čítá 785 poslanců, z toho 24 českých. Zasedají na dvou místech: ve francouzském Štrasburku a v belgickém Bruselu. Do Štrasburku se europoslanci – a s nimi pocho-pitelně i jejich obslužný personál, čítající ke čtyřem tisícům osob – přemísťují obvykle jednou měsíčně na necelé čtyři dny.

Sídlo z několika budov mají na severním kraji města, na křižovatce řeky Ill a kanálu propojujícího Marnu s Rýnem. Nejvýznamnější z nich jsou dvě: ta „hlavnější“, obsahující mimo jiné sál pro plenární zasedání a také dvě ze tří parlamentních restaurací, se jmenuje po alsaské novinářce, feministce a političce Louise Weissové. Druhý nejdůležitější objekt (s třetí restaurací) nese jméno anglického politika, který v roce 1946 vyslovil přání, aby vznikly Spojené státy evropské: Winston Churchill.

Návštěvy: dvě jídla

Zde začneme kulinařské putování. Hned za vstupem pro návštěvníky je rozlehlá restau-

race se 380 místy u stolů. Je určena právě sdruženým návštěvám a při štrasburských zasedáních EP, která se konávají od pondělního odpoledne do čtvrtečního večera, bývá otevřena od úterý do čtvrtka mezi polednem a půl třetí a místa v ní je třeba zamluvit předem.

Každý z těchto tří dnů je na jídelníčku jedno hlavní masité a jedno bezmasé jídlo. Příkladem: losos s dušenou zeleninou (za 11,50 eura), respektive nudle po čínsku (za 10,70 eura). Tento chod z jídelníčku, vydávaného ve francouzštině a v angličtině, vám přinese číšník či číšnice. Kromě toho jsou ve Winstonu Churchillovi k dispozici ještě samoobslužné bufety, švédské stoly s přehrášlí dobrot: podle hladu můžete pojišť za deset nebo za třicet eur. V návštěvnické restauraci se dá formou švédského stolu – po předběžné objednávce – i posnít, za deset eur na hlavu.

Než po kryté lávce přejdeme řeku Ill a vstoupíme do Louise Weissové, můžeme se ještě zastavit v bohatě prosklené kavárně ve zvýšeném přízemí. Ta je jedním z míst, kde se

občan-návštěvník může u stolku setkat s některým zastupitelem.

Menu naživo

Ve Weissové, nalevo za lávkou, sestoupíme po jednoduchém schodišti do občerstvovacího foyer. Zde umístěná, volně přístupná a nejen nápoji, ale i rychlými jídly, saláty a moučníky bohatě vybavená kavárno-jídelna je otevřena až do pozdního večera a nabízí i pozdě večer dvě teplá jídla v ceně kolem osmi devíti eur.

Z tohoto, denním světlem ani v poledne příliš nedotčeného prostoru ústí dveře do dvou restaurací. Jedna, klasická s obsluhou, je vyhrazena pouze poslancům, případně jejich hostům. Druhá, do níž je nutno sestoupit ještě hlouběji, jakoby do suterénu, je samoobslužná a otevřená všem: od poslanců přes jejich asistenty, parlamentní úředníky a další akreditovaný personál až po novináře. Pojme tedy zde.

Jídelníček je ke čtení, ale také v „živé podobě“ k vidění, ba i očíhání na talířích hned